

امیرالمؤمنین(ع) به خاطر جهل عمرو بن عبدود در کشتن او درنگ کردند/ اهانت به عقل محض

آیت الله قرهی از دروس اسرار مهدوی خود گفت: این که می گویند مولی الموالی(ع) بعد از آب دهان انداختن عمرو بن عبدود، بلند شدند، چرخیدند که نکند غضب شخصی باشد و بعد سر او را بریدند؛ اهانتی بزرگ به امیرالمؤمنین(ع) است، زیرا غضب در امام معصوم وجود ندارد.

آیت الله قرهی از دروس اسرار مهدوی خود گفت: این که می گویند مولی الموالی(ع) بعد از آب دهان انداختن عمرو بن عبدود، بلند شدند، چرخیدند که نکند غضب شخصی باشد و بعد سر او را بریدند؛ اهانتی بزرگ به امیرالمؤمنین(ع) است، زیرا غضب در امام معصوم وجود ندارد.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله قرهی مدیر حوزه علمیه امام مهدی(عج) تهران در درس اسرار مهدوی خود گفت: اصولاً امام معصوم(ع) نمی تواند ولو به یک لحظه غضب شخصی داشته باشد، لذا بیان کردن این مطلب اشتباه محض است؛ چون قرآن، معصومین(ع) را این گونه معرفی می کند: «لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ»؛ یعنی حتی رجس هم از آن ها دور است. ما یک ذنب، یک اثم و یک رجس داریم. رجس یعنی فکرهای به ظاهر خوبی که خطا باشد.

لذا معصوم(ع) از رجس هم دور است، آن وقت چگونه می توان گفت: مولی الموالی(ع) بلند شدند و چرخیدند تا خشم خود را از بین ببرند که نکند از روی خشم سر او را ببرند؟!

آب دهان عمرو بن عبدود به امیرالمؤمنین(ع)، آب دهان جاهل به عقل محض و علم محض است و ایشان از این جهت بلند شدند و چرخیدند که آن جهل را منکوب کنند، نه این که غضب خود را منکوب کنند.

لذا حقیقت این است که ایشان برای جهلی که این شخص نسبت به اسماء الله و صفات الله داشت، بلند شدند و چرخیدند تا این جهل را سرکوب کنند و از پروردگار عالم برای او نسبت به اهانت و جسارت به عقل محض و این که او جاهل محض است، طلب مغفرت کنند و بعد از آن برای خدا سر او را بریدند.

اصلاً آن معصومی که یک لحظه غضب بر او حاکم شود، معصوم نیست. عقل محض الهی، عصمت کامله ولو به لحظه ای غضب شخصی ندارد «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً».